

[Finansministeren.]

„For det andet må det antages, at det er almindeligt, at der er en underhåndsaf-
tale“

— at det er almindeligt, at der er en under-
håndsaf tale —

„eller underforståelse mellem parterne
om, at køberen i virkeligheden ikke skal
være bundet af den tilsyneladende bin-
dende kontrakt. . .“

Og jeg kunne læse flere stykker op endnu.
Det er, hvad ligningsmyndighederne har
sagt til os.

Og så til hr. Jens Peter Jensen. Hvis hr.
Jens Peter Jensen senere læser i Folketings-
tidende, vil han konstatere, at jeg har ikke
sagt det med de 5 år i forbindelse med, at
jeg også ville forhandle om maskinafskriv-
ningerne. Men jeg opfattede hr. Jens Peter
Jensen på den måde, at man måske ville
være til at få i tale, hvis vi tog 5 år i stedet
for de 3 år. Hr. Jens Peter Jensen og hans
parti er altså ikke til at få i tale på det
grundlag, og så er der vel ikke mere at
snakke om i den sag.

Så spurgte hr. Bernhard Baunsgaard, om
der var nogen virkelighed bag mine udtalel-
ser om, at der kun var tale om en udskydel-
se, og det må jeg sige, at det er der i allerhø-
jeste grad. Nu har man flere gange anført
socialdemokratiets afhængighed af SF som
en forklaring på det, der sker her. Det er en
ganske forkert forklaring. Men jeg kan da i
denne forbindelse have lyst til at sige, når
man nu påberåber sig dette samarbejde og
det, der står i spareplanen, som er fremsat af
socialdemokratiet og SF i fællesskab, at i
dette dokument står der ganske tydeligt
„udskydes“ om maskinafskrivningerne, og
det vil jeg i hvert fald holde mig til.

(Kort bemærkning).

Stetter: I mine tre indlæg har jeg udeluk-
kende talt om likviditetsproblemet. Det
glæder mig dog, at finansministeren nu har
opdaget, at det er her, katastrofen ligger for
mange private arbejdspladser.

Må jeg så sige, at det forekommer mig, at
finansministeren retter et ganske urimeligt
angreb på en lang, lang række virksomheds-
ledere, som anvender disse regler i fuld
overensstemmelse med hensigten. Det er
urimeligt, at finansministeren heroppefra
kommer med sådanne udtalelser. Nu er de

dog modificeret noget i forhold til de første.
Selv om der er enkelte misbrug, er det en
kendsgerning, at det er åbent for skatte-
myndighederne, hvor store hensættelserne,
afskrivningerne på bindende kontrakter, er,
og myndighederne har kompetence til at
træve det hele op fra en ende af. Det er et
spørgsmål om prioritet. Fordi der findes
enkelte borgere, som misbruger sociallovgiv-
ningen, bruger ministeren dog ikke det som
argument for at ophæve al sociallovgivning.

(Kort bemærkning).

Jens Peter Jensen: Jeg håber, at fortryk-
ket af denne forhandling vil foreligge, inden
tredje behandling finder sted. Så skal jeg,
hvis finansministeren har ret i sin opfattel-
se, til den tid beklage, at jeg har opfattet
det, finansministeren sagde, forkert, men
jeg plejer at være ret god til at referere, det
har jeg endda skriftlig anbefaling for. (*Lys-
holt Hansen: Fra hvem?*). Ja, fra indtil flere
gode arbejdsgivere. Vi har jo også det ærede
medlem hr. Bernhard Baunsgaard, der op-
fatter det på nøjagtig samme måde som jeg,
og han hører da sådan til dem, man kalder
de lyse hoveder.

Må jeg sige endnu en gang, at jeg opfat-
tede faktisk finansministerens udtalelse her
i forbindelse med alt det, der blev sagt og
udviklet, som noget i retning af en bindende
kontrakt. Den må jeg altså nu skynde mig
at afskrive på, inden loven ophæves.

(Kort bemærkning).

Bernhard Baunsgaard: Ministeren forsik-
rer, at der ligger noget bag, når han siger, at
der kun er tale om en udskydelse. Jeg vil
forfærdelig gerne tro ministeren, men han
gør det usægtelig lidt svært at tro ham. Den
29. november behandlede vi et lovforslag,
og da forsikrede ministeren os, at det var
hans mening at gennemføre det. I dag, da vi
har nået april, har ministeren skiftet opfat-
telse. Hvor meget ligger der så i dette med,
at det kun er en udskydelse?

Så siger ministeren, at det er ganske for-
kert at sige, at regeringen retter sig efter SF,
at der er tale om en afhængighed. Jeg må
gen tage: den ærede ordfører for SF, hr.
Ømann, var den eneste, der sagde det, der
er blevet resultatet af lovforslagene, som vi
behandlede den 29. november. Det er hans
vilje, der er sket. Så får det gå med er-